

13.s.e.trin

DDS 70 Du kom til vor runde jord

DDS 750 Nu titte til hinanden

DDS 450 Du kommer Jesus i vor dåb

DDS 57 Herre, fordi du

DDS 55 Ved Jesu navn forlades alle synder

DDS 56 Jesus er navnet mageløst

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da kom Zebedæussønnernes mor hen til Jesus sammen med sine sønner, kastede sig ned for ham og ville bede ham om noget. Han spurgte hende: »Hvad vil du?« Hun sagde til ham: »Sig, at mine to sønner her må få sæde i dit rige, den ene ved din højre, den anden ved din venstre hånd.« Jesus svarede: »I ved ikke, hvad I beder om. Kan I drikke det bæger, jeg skal drikke?« »Ja, det kan vi,« svarede de. Han sagde til dem: »Mit bæger skal I vel drikke, men sædet ved min højre og ved min venstre hånd står det ikke til mig at give nogen; det gives til dem, som min fader har bestemt det for.« Da de ti andre hørte det, blev de vrede på de to brødre. Men Jesus kaldte dem til sig og sagde: »I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.«

Matthæusevangeliet kap. 20, vers 20-28

Prædiken.

Moderne nordsjællandske curlingmødre blegner ved siden af den moder vi hører om i evangeliet, som vil sikre pladser ved siden af Guds søn i Guds herligheds rige. Det er trods al lidt mere end det forældre til tider gør for at få deres børn foran i køen og i mange tilfælde på bekostning af andres børn. Jeg tror vi alle kan opleve at krumme tæer over egoistisk adfærd, der er blottet for selvkritik.

Jeg vil godt lade evangeliet ligge og vende tilbage til ordene fra Apostlen Paulus. Mine ører åbner sig som regel, når jeg hører mennesker, som erkender, at de gjorde fejl. Jeg lytter, når der er mennesker der står ved deres ansvar. Det gør indtryk på mig, når folk indrømmer deres fejl, der ser man hos dem en styrke i at overvinde deres egen stolthed. De løber heller ikke fra regningen. De stiller op, og villige til at rydde op efter sig.

Mennesker der indrømmer deres fejl og træder frem og tager ansvar for dem, det er mennesker der ikke løber i fejhed. Det er mennesker der ikke forskanser sig i deres stolthed. Jeg tror vi alle mennesker kæmper med fejhed og stolthed. Jeg tror vi alle er udfordret af at tage ansvar og være ærlige om livet.

To ord fra salmernes bog i det gamle testamente har gjort indtryk på mig i den forgange uge. Det ene er at der tales om "at tale sandhed af hjertet". Det sker for nogle mennesker, at de går af dårlige stier og bevæger sig ud i ødelæggende adfærd. Og det skyldes ofte, at de ikke taler sandt inde i sig selv. De begynder at holde usande taler for sig selv, som de begynder at tro på.... Når man ikke taler sandt overfor sig selv og andre mennesker, så begynder ægte anger og omvendelse at blive fremmedord.

Det andet ord fra salmernes bog som gjorde indtryk på mig er et ord, der handler om "den som ikke bryder sin ed, selv om den skader ham selv".... Her tales der højt om at være ordholdende. Det er et kendetegn ved et menneske med integritet. Det er typer der fører sit aftaleforhold til ende, selvom de har forregnet sig og kommer til at tabe på det...

Vi møder Paulus i hans egne ord. Han erkender sine fejl. Den første kirke måtte have været meget tilbageholdende og forsigtige, da de første gange stødte på Paulus, som eftersigende skulle være konverteret fra en kristenfjendtlig gruppe. I den første kristne Kirke var der mænd, kvinder, unge og børn, som havde oplevet at Paulus havde forfulgt dem. For nogle kristne havde Paulus været en medvirkende årsag til at kristen broder var blevet henrettet. Nogle havde sikkert oplevet, at Paulus havde ødelagt deres liv. Hvis vi skal prøve at relatere dette til nutiden, så vil det svare til kristne i Syrien, Afghanistan eller Nordafrika, som oplevede at en af de bødler som havde været med til at henrette kristne pludseligt havde omvendt sig til kristendommen og var begyndt at komme i den lokale kristne kirke.

Elendige ledere findes der nok af. De vil gerne have scenelys, opmærksomhed og gode lønninger. De takker ja til indflydelse men nej til lidelse. Smerte og modgang takker de nej til, men de får det til at se ud som de har båret det. Ekstra arbejde tørrer de af på andre. Deres medarbejdere presser de til det yderste, og deres egen selvdisciplin og selvledelse kan være svær at øjne. Firmaets tab skal de nok sørge for, at alle andre end dem selv bliver mærket af. De kan godt li den høje løn og de fine goder, men den fortjenende retfærdighed er helt skæv. De taler dårligt om dem, de er leder for. De står heller ikke tilbage for ofre andre, for at redde sig selv.

Jesus er den ultimative gode ledere denne verden har mødt. Som leder tager han skraldet (Han gør det ovenikøbet, selvom der ikke er nogen tvivl om, at det ikke ham, der er den skyldige). Det var det der skete da han blev strakt ud på korset og de gennemsømmede hans hænder og fødder. Vores fejltrin blev tørret af på ham. Alle vores arbejdsskader ramte ham. Fyresedlen fik han. Han var den medarbejder, der lod sig mobbe, for at andre kunne slippe.

Han er solidarisk med os. Han går aldrig hjem før vi går hjem. Han sover ikke, mens vi arbejder. Når vi bliver ramt, så bliver han også ramt. Da Jesus konfronterer Paulus i en åbenbaring med at han forfølger de kristne, så bliver Jesus meget personlig. Han siger til Paulus i den åbenbaring: "Hvorfor forfølger du mig?" Jesus var død, begravet, opstået og faret til himmels da han åbenbarer sig for Paulus. Det var ikke i sit jordiske liv, han mødte Paulus, da han åbenbarede sig for ham. Jesus Kristus var altså ikke direkte mål for en personlig forfølgelse, og alligevel tager han det personlig, at de kristne bliver forfulgt. Når vi lider, så lider Kristus. Når vi er i problemer, så er Kristus også i problemer.

Jesus giver sit liv for os, for at vi kan blive frie. Derfor siger han at den ultimative hengivelse i tjenende ledelse af os, at han giver liv som løsesum for os. Jesu korsdød er en betaling for os. Jesus siger, at han er en løsesum. En løsesum er en betaling, der gøre en anden fri.

Den løsesum Jesus betalte på korset, er en Guds kraft til at bryde usunde livsmønstre i vores levede liv. Jesus ønsker at lede os til frihed.

Jeg vil gerne stille dig det direkte spørgsmål: Hvad er du kapret af?

Bekymringer? Vrede? Bitterhed? Stolthed? Griskhed? Selviskhed?

Tør du at gå til ham, der hang på korset for dig? Tør du at bede en bøn om, at Kristus, som åbenbarede sig for Paulus og udvirkede en så dramatisk omvendelse, må drage ind i dig begynde fra sætte dig fri? Vil du tillade Jesu ledelse i dit liv?